

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

7. junij 2015

NEDELJA	10. MED LETOM
07.06.	<i>ob 7h za farane</i> PO MAŠI PROCESIJA <i>ob 10h za +Matevža Krajnc, obl.</i>
Ponedeljek	Medard
08.06.	<i>ob 19h za +Martina in starše Tržan</i>
Torek	Primož in Felicijan
09.06.	<i>ob 8h na Pernovem za +Poldeta Koštomaj in r. Mirnikove</i>
Sreda	Edvard
10.06.	<i>ob 7h za +Faniško Tovornik in vse Šupergerjeve</i>
Četrtek	Barnaba, apostol
11.06.	<i>ob 7h za +Mirana Srebočan</i>
Petek	Srce Jezusovo
12.06.	<i>ob 19h za +Ivanško in Ivana Podvršnik, obl.</i>
Sobota	Marijino brezmadežno srce
13.06.	<i>ob 7h za +Franca in Jožefo Šuperger</i>
NEDELJA	11. MED LETOM
14.06.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h za +Franca in Jožefo Pohole, obl.</i> SLOVESNOST PRVEGA SV. OBHAJILA

OB EVANGELIJU 10. NEDELJE MED LETOM

Sedela pa je
okoli njega množica,
ko so mu rekli:
»Glej, tvoja mati in tvoji
bratje so zunaj in te
iščejo.«
Odgovoril jim je:
»Kdo je moja mati
in kdo so moji bratje?«
In ozre se po tistih,
ki so sedeli okoli njega,
in pravi:
»Glejte, moja mati
in moji bratje!
Kdor namreč spolni
Božjo voljo, ta mi je brat
in sestra in mati.«

(Mr 3,32–35)

Mr 3,20–35
NALEPKE

Človek je obdarjen z razumom. Za svoja dejanja se odloča svobodno in po lastnem premisleku. Zato samo on ve, iz kakšnih nagibov je to storil in ono opustil, eno naredil tako in drugo drugače. Te odločitve so notranje merilo njegovih dejanja; po teh merilih so njegova dejanja dobra ali slaba. Ker je pa večina naših dejanj vidna na zunaj, dobivajo v očeh ljudi velikokrat drugačno vrednost od tiste, ki smo jo mi vanje položili. Nekdo, ki nam je naklonjen, bo tudi naša manj dobra dejanja presojal dobrohotno; tisti pa, ki nas nima rad, bo celo v naših najboljših odločitvah iskal dlako v jajcu.

Evangelij nam pripoveduje, kako se je to dogajalo Jezusu. Izganjal je hudobne duhove. To je bilo nekaj tako izrednega, da je pri množici žel občudovanje. Našli pa so se ljudje – ne kdorkoli, ampak pismouki iz Jeruzalema – ki so trdili, da Jezus to dela v povezavi s poglavarjem hudih duhov, z Belcebubom. Zakaj so to trdili? Ne zato, ker bi v Jezusovih dejanjih našli kaj slabega, ampak zato, ker jim on sam ni bil po volji. Ni izšel iz njihovih vrst, ni obiskoval njihovih šol, ni se pridružil njihovi stranki. Med ljudstvom je njegov ugled iz dneva v dan rasel. Bali so se, da bo nje, pismouke, popolnoma zasenčil. Treba ga je bilo črniti in mu vzeti ugled. Kako? Izganjanj niso mogli zanikati, ker jih je delal javno. Priznati, da izganja z Božjo močjo, bi pomenilo priznati njegovo Božje poslanstvo. To bi bilo za njihovo zaverovanost vase preveč ponižujoče. Kaj torej storiti? Najbolje bo, če njegovo početje pripišejo poglavarju hudih duhov.

Časi se spreminjajo. Danes se ljudje za obstoj hudih duhov malo menijo, ime njihovega poglavarja Belcebuba pa našim ušesom zveni smešno. Ne moremo pa reči, da danes ne bi bilo pismoukov – ljudi, ki so kaj hitro pripravljeni na nekoga, ki ga neradi vidijo, pritisniti opozorilno nalepko: ta je nor, ta je versko blazen, ta je nazadnjaški, ta je klerikalec, ta ima sumljivo preteklost, ta ima nezakonskega otroka, tega nikjer ne marajo ... Te oznake morejo biti kdaj tudi resnične, vendar: Ali so vedno?